

▲ Ενδιαφέρουσες επισημάνσεις της κ. Λιάνας Γούτα, χημικού μηχανικού, στελέχους των ΕΛΠΕ

Οι μεγάλες πολυεθνικές πετρελαϊκές εταιρίες μπαίνουν δυναμικά και στο παιχνίδι των ΑΠΕ

ΕΝΑ νέο μεγάλο μερίδιο της αγοράς ενέργειας διαμορφώνεται τώρα και αλλάζει χαρακτηριστικά βαδίζοντας προς τις τεχνολογίες χαμηλού άνθρακα, δημιουργώντας νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες για όσους τις διεκδικήσουν άμεσα και με το βλέμμα στο μέλλον. Σύμφωνα με την κυρία Λιάνα Γούτα, χημικό μηχανικό - στέλεχος των ΕΛΠΕ, «η BP σκοπεύει να επενδύσει 8 δισ. ευρώ σε ΑΠΕ έως το 2015, βρίσκεται μεταξύ των ηγετών της αγοράς πλιακής τεχνολογίας και είναι ένας από τους μεγαλύτερους επενδυτές σε τεχνολογίες χαμηλού άνθρακα. Αντίστοιχα, η Shell είναι ένας από τους μεγαλύτερους επενδυτές σε αιολική ενέργεια, με το πρώτο θαλάσσιο αιολικό πάρκο 108 MW στη Βόρεια Θάλασσα».

Αναλύοντας επίσης το θέμα της βιοαιθανόλης και των στόχων για τα καύσιμα κίνησης της χώρας μας, η κυρία Γούτα στη συνέντευξη που ακολουθεί τονίζει ότι «δυστυχώς, σήμερα στην Ελλάδα δεν έχουμε ακόμα μονάδες παραγωγής βιοαιθανόλης, παρά μόνο μονάδες που παράγουν βιοντίζελ. Οσο απουσιάζει η βιοαιθανόλη από την ελληνική αγορά, τους συνολικούς ποσοτικούς στόχους πρέπει να τους πετύχουμε με μεγαλύτερες ποσότητες βιοντίζελ».

Πιο αναλυτικά, η κυρία Γούτα λέει τα εξής: **► Βιοαιθανόλη: Ποιες είναι οι προσωπικές εκτιμήσεις για την ακριβή διάσταση του θέματος και τη σημασία του για τη χώρα μας;**

«Δυστυχώς, σήμερα στην Ελλάδα δεν έχουμε ακόμα μονάδες παραγωγής βιοαιθανόλης, παρά μόνο μονάδες που παράγουν βιοντίζελ. Βεβαίως, πρέπει να αναφέρουμε ότι έχει ανακοινωθεί η μετατροπή δύο εργοστασίων της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης σε εργοστάσια βιοαιθανόλης, στην Ξάνθη και στη Λάρισα, συνολικής δυναμικότητας 200.000 κ.μ./έτος, κάτι το οποίο βρίσκεται στη φάση των μελετών και του σχετικού διαγωνισμού».

Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι η βιοαιθανόλη είναι το πιο διαδεδομένο βιοκαύσιμο παγκοσμίως, πολύ περισσότερο από το βιοντίζελ, παράγεται εδώ και δεκαετίες, και οι δύο μεγαλύτεροι παραγωγοί είναι η Βραζιλία και οι ΗΠΑ. Η παραγωγή βιοντίζελ είναι πολύ μικρότερη, με την Ευρώπη να πρωτοστατεί στον τομέα και με τη Γερμανία να είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός παγκοσμίως.

Βάσει της Οδηγίας 2003/30, όπως όλες οι χώρες της Ε.Ε., έτσι και η Ελλάδα υποχρεούται να πετύχει συγκεκριμένους στόχους για τα καύσιμα κίνησης εισάγοντας βιοντίζελ στο ντίζελ και βιοαιθανόλη στη βενζίνη, ξεκινώντας από ένα ποσοστό 2% επί των συνολικών καυσίμων κίνησης για το 2005 και φτάνοντας σταδιακά στο 5,75% έως το 2010. Οσο απουσιάζει η βιοαιθανόλη από την ελληνική αγορά, τους συνολικούς ποσοτικούς στόχους πρέπει να τους πετύχουμε με μεγαλύτερες ποσότητες βιοντίζελ. Εως τώρα και η Ελλάδα, αλλά και οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες δεν έχουν καταφέρει να πετύχουν αυτούς τους στόχους. Μόνο η Γερμανία έχει ήδη ξεπεράσει το 6%, δηλαδή ακόμα και τον στόχο του 2010.

Παρ' όλες όμως τις δυσκολίες συμμόρφωσης πολλών χωρών με την ισχύουσα Οδηγία, η Ε.Ε. προχωρεί ένα βήμα παραπέρα, υιοθετώντας δεσμευτικό στόχο για 10% βιοκαύσιμα έως το 2010. Ένας νέος, ακόμα πιο φιλόδοξος στόχος, καθώς η χρήση βιοκαυσίμων θεωρείται ως ένα από τα βασικότερα όπλα κατά της απεξάρτησης της Ε.Ε. από τα εισαγόμενα καύσιμα, σε συνδυασμό μάλιστα με τα περιβαλλοντικά οφέλη που αναμένονται, παρά τις αμφιβολίες που κατά καιρούς διατυπώνονται. Εξάλλου, τα βιοκαύσιμα είναι προς το παρόν η μόνη ανανεώσιμη μορφή ενέργειας για τις μεταφορές και μπορεί να αντικα-

ταστήσει άμεσα μεγάλες ποσότητες καυσίμων. Έτσι η προώθησή τους αποτελεί στρατηγικό στόχο της Ε.Ε., αλλά και της διεθνούς κοινότητας, με αποτέλεσμα όλοι οι εμπλεκόμενοι, κράτη, φορείς, επιστήμονες, επιχειρήσεις, αυτοκινητοβιομηχανία, να επενδύουν χρόνο και χρήμα για να προωθήσουν τον τομέα λύνοντας τυχόν προβλήματα που μπορεί να προκύψουν καθ' οδόν».

► Ποια είναι η φιλοσοφία των πετρελαϊκών εταιριών διεθνώς για το θέμα των εναλλακτικών μορφών ενέργειας;

«Οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας, δηλαδή η ενέργεια που δεν παράγεται από τα συμβατικά ορυκτά καύσιμα όπως το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, ο λιγνίτης, ο λιθάνθρακας, αλλά από τον αέρα, τον ήλιο, τη βιομάζα, τη γεωθερμία, την υδραυλική ή την κυματική ενέργεια, μας δείχνουν τον ενεργειακό δρόμο του μέλλοντος. Νέος στόχος της οικονομίας είναι η οικονομία χαμηλού άνθρακα. Τα προβλήματα των ορυκτών καυσίμων που συνδέονται με την ενεργειακή εξάρτηση και ασφάλεια, καθώς και με το πρόβλημα των κλιματικών αλλαγών, οδηγούν στην αναζήτηση νέων μορφών καθαρής και άφθονα διαθέσιμης εγχώριας ενέργειας».

Η Ε.Ε. αποφάσισε να προχωρήσει στον δεσμευτικό στόχο για το 2020, το 20% της συνολικής ενέργειας που καταναλώνει να προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές. Πρόκειται για φιλόδοξο στόχο, με δεδομένη μάλιστα τη μεγάλη αύξηση της κατανάλωσης ενέργειας που προβλέπεται για τα επόμενα χρόνια (αν και κάποιες πρωτοπόρες χώρες της Ε.Ε., όπως η Σουηδία και η Δανία, βάζουν τον πύ-

λο ακόμα ψηλότερα). Μάλιστα, η παγκόσμια αύξηση της ζήτησης ενέργειας θα είναι τέτοια που προβλέπεται ότι για το διάστημα 2004-2030 θα απαιτηθούν τεράστιες επενδύσεις, ύψους 17 τρισ. δολαρίων, από τις οποίες το 62% για ηλεκτρισμό. Η ακόμα ότι το 65% των μονάδων ηλεκτροπαραγωγής που θα χρειαστούν έως το 2030 δεν έχουν κατασκευαστεί ακόμα.

Αυτό σημαίνει ότι ένα νέο μεγάλο μερίδιο της αγοράς ενέργειας διαμορφώνεται τώρα και αλλάζει χαρακτηριστικά βαδίζοντας προς τις τεχνολογίες χαμηλού άνθρακα, δημιουργώντας νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες για όποιους τις διεκδικήσουν άμεσα και με το βλέμμα στο μέλλον. Είναι εντυπωσιακό να βλέπει κανείς μεγάλες πολυεθνικές πετρελαϊκές εταιρίες που έως τώρα δραστηριοποιούνταν μόνο στην έρευνα, εξόρυξη, διύλιση, εμπορία ορυκτών καυσίμων, να βάζουν πλέον δυναμικά στο portfolio τους το κομμάτι των ΑΠΕ, με μεγάλες επενδύσεις και ερευνητικές δράσεις, επεκτείνοντας και διαφοροποιώντας τις δραστηριότητές τους σε νέους τομείς ενέργειας όπως η αιολική, η πλιακή, το υδρογόνο κ.λπ., προβλέποντας ότι ένα μεγάλο κομμάτι της ενεργειακής αγοράς μετατοπίζεται από τα ορυκτά καύσιμα στις νέες αυτές μορφές ενέργειας, που μάλιστα αναπτύσσονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς διεθνώς. Η τεχνολογία, το έμπειρο και εξειδικευμένο προσωπικό των εταιριών αυτών και η

δυνατότητά τους για μεγάλες επενδύσεις σε ερευνητική και εφαρμοσμένη κλίμακα, τους δίνει πλεονέκτημα στη διεκδίκηση του νέου κομματιού της ενεργειακής πίτας. Επιπλέον, η διεισδυ-

ση στον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και η συμβολή προς την οικονομία χαμηλού άνθρακα, βοηθούν στο προφίλ των πετρελαϊκών εταιριών, που συνήθως δέχονται τα πυρά για περιβαλλοντική επιβάρυνση, να αποινάσουν αυτή την εικόνα και να προβάλουν τη μέριμνά τους για το περιβάλλον, όχι μόνο μέσα από την καθημερινή λειτουργία, αλλά και μέσα από τον σχεδιασμό των νέων δραστηριοτήτων τους.

Ενδεικτικά μόνο να αναφέρουμε ότι η BP σκοπεύει να επενδύσει 8 δισ. ευρώ σε ΑΠΕ έως το 2015, είναι μεταξύ των ηγετών της αγοράς πλιακής τεχνολογίας (κατασκευή και εγκατάσταση φωτοβολταϊκών πάνελ), έχει θέσει στόχο να γίνει ένας από τους παγκόσμιους ηγέτες αιολικής ενέργειας έως το 2015 και είναι ένας από τους μεγαλύτερους επενδυτές σε τεχνολογίες χαμηλού άνθρακα. Αντίστοιχα, η Shell είναι ένας από τους μεγαλύτερους επενδυτές σε αιολική ενέργεια, με το πρώτο θαλάσσιο αιολικό πάρκο 108 MW στη Βόρεια Θάλασσα, ο μεγαλύτερος διανομέας βιοκαυσίμων, επενδυτής σε νέες τεχνολογίες όπως τα βιοκαύσιμα δεύτερης γενιάς, τα λεπτά φιλμ πλιακών κελιών (CIS), τη δέσμευση και αποθήκευση άνθρακα και υδρογόνου, τις υποδομές διακίνησης υδρογόνου σε ΗΠΑ, Ευρώπη και Ασία».

Τέλος, και όσον αφορά το άμεσα συνηφασμένο θέμα της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης και της ευαισθησίας για το περιβάλλον, η κυρία Γούτα σημειώνει ότι:

«Τον όρο τον ακούμε όλο και πιο συχνά και έτσι είναι πιθανό να δημιουργεί την εντύπωση της "μόδας". Ωστόσο, η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη (ΕΚΕ) είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα επικοινωνιακό τρικ και ένα παιχνίδι εντυπώσεων. Αντιθέτως, είναι συνηφασμένη με τη σοβαρή και οραματική επιχειρηματική δράση, η οποία δεν στοχεύει σε βραχυπρόθεσμα ευκαιριακά οφέλη αλλά στη μακροπρόθεσμη και βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, που δημιουργεί προστιθέμενη αξία για τον άνθρωπο και το περιβάλλον».

Αν ψάξει κανείς στις ιστορίες επιχειρηματικών κολοσσών θα δει από τη μια ότι εταιρίες που επιδεικνύουν Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη σηρίζουν την ανάπτυξη τους σε στέρεες βάσεις και, από την άλλη, εταιρίες που στοχεύοντας στο βραχυπρόθεσμο κέρδος δημιουργούν παράπλευρες απώλειες, τις οποίες αργά ή γρήγορα καλούνται να πληρώσουν με ακριβό τίμημα.

Η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη δεν είναι φιλανθρωπία και χορηγίες. Αντιθέτως αντικατοπτρίζει τη φιλοσοφία, τη σοβαρότητα, την ηθική, τις υγιείς αρχές, τους στόχους με τους οποίους δομείται και πορεύεται μια εταιρία, και όλα μαζί αποτελούν στέρεα θεμέλια.

Οι πολίτες σήμερα είναι όλο και πιο ενημερωμένοι, όλο και πιο απαιτητικοί. Αρχίζουν να συνειδητοποιούν την καταναλωτική τους δύναμη και να την κατευθύνουν προς τις εταιρίες που συνδυάζουν την επιχειρηματική τους δράση με κοινωνικές και περιβαλλοντικές ευαισθησίες.

Μακάρι, λοιπόν, να δούμε τέτοιες πρακτικές να εξαπλώνονται όλο και περισσότερο, και να γίνει αντιληπτό ότι δεν αφορούν μόνο τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες, αλλά την κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα.

Μακάρι να δούμε αυτή την αντίληψη να εξαπλώνεται τόσο που να αποτελέσει μια νέα επιχειρηματική, αλλά συνειδητή "μόδα", **συμφιλίοντας το -πολλές φορές ενοχοποιημένο- επιχειρηματικό κέρδος με το κέρδος για την κοινωνία.** Γιατί πλέον η ΕΚΕ αρχίζει και γίνεται κοινωνικό ζήτημα».

”

Σύμφωνα με την κυρία Λιάνα Γούτα τα προβλήματα των ορυκτών καυσίμων που συνδέονται με την ενεργειακή εξάρτηση και ασφάλεια, καθώς και με το πρόβλημα των κλιματικών αλλαγών, οδηγούν στην αναζήτηση νέων μορφών καθαρής και άφθονα διαθέσιμης εγχώριας ενέργειας